

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2006. évi november hó 21. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.868/2003/92. számú ítéletének IV.r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy a vádlott cselekményét

- kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti. Mellőzi a halmazati büntetés kiszabására utalást.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 11.520 (tizenegyezer-ötszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság a 2006. április 4. napján kelt ítéletével IV.r. vádlottat 1 rb. kábítószerfüggő személy által „az országba behoz” magatartással, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és 1 rb. kábítószerfüggő személy által a csekély mennyiséget meghaladó, de a jelentős mennyiséget el nem érő mennyiségre kereskedéssel, üzletszerűen elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 3 évi börtönre, mellékbüntetésül 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe a vádlott által kiadatási letartóztatásban és előzetes fogvatartásban eltöltött időt beszámította. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen a IV.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

Az ítélet I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a részbizonyítás lefolytatását követően az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezéseket nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdésére figyelemmel - a Be.349.§ (1) bekezdésben írt korlátok között - felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét, és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság eljárási szabályt sértett a bizonyítási eljárás során, amikor a szakértői vélemények közötti ellentmondásokat nem oldotta fel. Egyebekben a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélőtábla az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja.

A vádbeli időszakban IV.r. vádlott életvitelszerűen Hollandiában tartózkodott. Magyarországra csak néhány alkalommal jött, pár napot töltött itt.

Az ítélet 5. oldal 1./ pontjának első bekezdését akként pontosítja, hogy a IV.r. vádlott azzal a céllal hozta Magyarországra a kábítószer, hogy azt értékesítse. Magyarországi tartózkodása alatt a birtokában lévő kábítószerből fogyasztott is, de ennek mennyisége az összes általa behozott kábítószerhez képest elenyésző volt.

Mellőzi a másodfokú bíróság az ítélet 5. oldal 1./ pontjának első bekezdéséből azt a megállapítást, hogy IV.r. vádlott egyedül és II.r. vádlottal együtt értékesítették a kábítószer. A IV.r. vádlott ugyanis kizárólag II.r. vádlottnak adott el kábítószer.

Az I.rendű vádlott lakásán lefoglalt 2067 db extasy tableta tiszta hatóanyag-tartalma - 23,085 g MDMA - a jelentős mennyiség alsó határának 8 és félszerese. Az 1785,6 g hasis tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának két és félszerese.

IV.r. és II.r. vádlottak - IV.r. vádlott kezdeményezésére - megállapodtak abban, hogy a IV.r. vádlott által Magyarországra behozott kábítószerből a II.r. vádlott értékesít, az extasy tablettát darabonként 1200 forintért veszi meg a II.r. vádlott. Megállapodtak abban is, hogy amikor IV.r. vádlott nem tartózkodik

Magyarországon, a kábítószer I.r. vádlottól, annak lakásán veheti át. 2002. márciusában a IV.r. vádlott 150 db extasy tablettát adott el a II.r. vádlottnak.

A II.r. vádlott ezt követően - amikor a IV.r. vádlott nem volt Magyarországon - 100 db extasy tablettát vett át **az** I.r. vádlottól.

Következő alkalommal a II.r. vádlott 85 db extasy tablettát, majd 2002. június 4-én újabb 50 db extasy tablettát vitt el I.r. vádlottól, melyet azonnal ki is fizetett.

A IV.r. vádlott által a II.r. vádlottnak közvetlenül, illetve az I.r. vádlotton keresztül eladott 385 db extasy tablettát és 10 g hasis tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 115,925%-a.

A fentiek szerint kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú eljárás - nyomozás - során IV.r. vádlott kábítószer-függőségének vizsgálatára szakértőként rendelte ki a nyomozó hatóság dr.**szakértő1** és dr.**szakértő2** orvosszakértőket. A szakértők nem találtak adatokat a IV.r. vádlott kábítószer-függőségével kapcsolatosan, így nem állapították meg, hogy **IV.rendű vádlott** kábítószerfüggő. A bíróság által kirendelt dr.**szakértő3** és dr.**szakértő4** orvosszakértők megállapították, hogy a IV.r. vádlott kábítószerfüggő. Szakvéleményüket a IV.r. vádlott hollandiai háziorvosának véleményére alapították. Ez az orvosi lelet a szakvélemény elkészítésekor még nem állt dr.**szakértő1** és dr.**szakértő2** szakértők rendelkezésére. Annak ellenére, hogy a két szakvélemény ugyanazon bizonyítandó tényre - a IV.r. vádlott kábítószer-függőségére - eltérő megállapításokat tartalmaz, az elsőfokú bíróság nem kért a szakértőktől felvilágosítást, nem hívta fel a szakértőket a szakvélemény kiegészítésére és egymás jelenlétében sem hallgatta meg őket. Ezzel megsértette a Be.111.§ (5) bekezdésében, illetve a 125.§-ban írt rendelkezéseket.

A másodfokú bíróság az ügyben tárgyalást tartott, melyre a IV.r. vádlott kábítószer-függőségével kapcsolatosan szakvéleményt adó valamennyi szakértőt megidézte. Dr.**szakértő1** és dr.**szakértő2** szakértők - a IV.r. vádlott hollandiai háziorvosának leletét megismerve - egyetértettek szakértő társaikkal abban a kérdésben, hogy **IV.rendű vádlott** 2002-ben kábítószerfüggő volt. A szakértők együttes meghallgatásával - melynek elmulasztásával az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett - a másodfokú bíróság kiküszöbölte az ítélet részleges megalapozatlanságát.

Átiratában a főügyészség vitatta a tényállás helyességét az I.r. és IV.r. vádlott által a II.r. vádlottnak ténylegesen átadott kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának megállapítása körében. Az ügyészség álláspontja szerint nem felel meg az állandóan követett bírói gyakorlatnak a ténylegesen már nem létező kábítószer hatóanyag-tartalmának meghatározásakor az elsőfokú bíróság által alkalmazott eljárás. Az ügyészség hivatkozott a BH.2005/279. szám alatt közzétett eseti

döntésére is. Ebben a Fővárosi Ítéltábla kifejtette, hogy a le nem foglalt kábítószer tekintetében nem a vegyész szakértő jogosult állást foglalni a hatóanyag tartalom tekintetében, ezt a bíróságnak, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján mérlegeléssel kell megállapítania. A vegyész szakértő ugyanis a meglévő kábítószer laboratóriumi vizsgálata alapján határozza meg a tiszta hatóanyag-tartalmat. Meg nem lévő kábítószeret vegyvizsgálatnak nem lehet alávetni, az pedig köztudomású tény, hogy a kábítószer értékesítők az általuk megszerzett anyagot gyakran különböző módszerekkel hígítják, valamint a súlyát is módosítják, tehát a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalmából nem lehet következtetést levonni az értékesített kábítószer hatóanyag-tartalmára. A bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetben vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról kábítószer-fajtánként az évente közzétett táblázatban meghatározott legkisebb hatóanyag-tartalmat kell figyelembe venni és ennek alapján kell állást foglalni a cselekmény minősítése körében. Ez a táblázat tükrözi a kábítószer piac törvényszerűségeit, mert a benne szereplő hatóanyag-tartalom minimum és maximum értékei tényleges vegyvizsgálaton alapulnak. Ebből következik, hogy a bíróság által mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek alapján nem a vegyész szakértő matematikai feladata, hogy a vádlottak által értékesített kábítószer-mennyiség alapján a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye a csekély mennyiség, a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő, vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. Ennek megállapítása kizárólag a bíróság mérlegelési körébe tartozik és nem függ attól, hogy a szakértő milyen matematikai számítást alkalmaz.

Jelen ügyben azonban olyan további bizonyítékok álltak rendelkezésre és olyan további következtetéseket lehetett levonni, amelyek alapján a szakértő pontosan határozhatta meg a le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát és nem volt szükség arra, hogy a bíróság a korábbiakban kifejtett módszer alkalmazásával állapítsa meg az értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát. Mivel az elsőfokú bíróság e körben indokolási kötelezettségének nem mindenben tett eleget, a másodfokú bíróság a következőket kívánja kiemelni.

A IV.r. vádlott az extasyt tabletta formában, a hasist pedig 1 grammos adagokba csomagolva tárolta, értékesítésre és fogyasztásra előkészítve. Így nem merülhet fel, hogy felhígították, vagy bármivel keverték a kábítószer, ami a tiszta hatóanyag-tartalom arányát változtatta volna. Erre vonatkozóan adat sem merült fel az eljárás során, de az I.r. vádlott lakásán sem találtak olyan eszközöket - például digitális mérleget -, amely az ilyen manipuláció feltétlenül szükséges eszköze. A nyomozó hatóság által lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma pontosan megegyezik a II.r. vádlottnak átadott kábítószer hatóanyag-tartalmával. A II.r. vádlott két különböző fajta kábítószer vásárolt, és az irányadó tényállás szerint valamennyi eladott extasy tabletta ugyanabból a fajtából származott. Mindezekre figyelemmel kétséget kizáróan meg lehet állapítani, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma

pontosan megegyezik a II.r. vádlott által elfogyasztott és eladott extasy tabletták tömegszázalékának arányában megállapított hatóanyag-tartalmával. Ezért nem volt szükség az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet által évente kiadott, a kábítószeres átlagos hatóanyag-tartalmát meghatározó táblázat alkalmazására. Az I.r. és IV.r. vádlottak által a II.r. vádlottnak értékesítésre átadott 385 db extasy tabletták tiszta hatóanyag-tartalma összesen több mint 23,085 gramm MDMA, amely a II.r. vádlottnak értékesítésre átadott további 10 gramm hasis 0,1 gramm delta-9-THC hatóanyag-tartalmával együtt a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 115,925%-a.

A megállapított tényállásból a megyei bíróság helyesen következtetett a IV.r. vádlott bűnösségére, tévedett azonban az elkövetett cselekmény minősítésekor. E körben a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A IV.r. vádlott a vádbeli időszakban Hollandiában élt, Magyarországon csak ritkán tartózkodott.

IV.rendű vádlott az eljárás során maga is arra hivatkozott, hogy a vádbeli időszakban Hollandiában élt,tt csak havonta néhány napot töltött. Ezt a vallomását alátámasztotta **I.rendű vádlott** vallomása is. Így nem lehet szó arról, hogy a IV.r. vádlott abból a célból hozta be Magyarországra az igen nagy mennyiségű kábítószer, hogy saját fogyasztását fedezze. Erre a **IV.rendű vádlott** által behozott kábítószer töredéke is elegendő lett volna, figyelembe véve azt a körülményt is, hogy a IV.r. vádlott kábítószerfüggő volt a cselekmény elkövetésekor. A lefoglalt kábítószer csomagolása is azt a következtetést erősíti meg, hogy annak a továbbértékesítése volt a cél. Erre utal az is, hogy az extasyt nem por formájában, a hasisgyantát sem egy tömbben tárolták. Mindkét kábítószerfajta a fogyasztók részére azonnali értékesítésre alkalmas, előkészített, adagolt, csomagolt formában volt.

E perbeli adatokat összevetve azzal a körülménnyel, hogy a II.r. és a IV.r. vádlottak megállapodtak a kábítószer értékesítésében, megegyeztek az árban, az elszámolás módjában és a kapcsolatot is rendszeresen tartották telefonon, okszerűen csak arra lehet következtetni, hogy **IV.rendű vádlott** a Magyarországra hozott kábítószer értékesíteni akarta.

Az elsőfokú bíróság másképp értékelte a IV.r. vádlott magatartását az értékesített és a lefoglalt kábítószer vonatkozásában, annak ellenére, hogy a IV.r. vádlott szándéka a teljes mennyiség értékesítésére irányult. Nem adta azonban indokát, hogy ezt a megkülönböztetést mire alapozta. A Büntető Törvénykönyv a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye tekintetében megkülönbözteti a fogyasztói és kereskedői típusú magatartást. A megkülönböztetés alapja, hogy a törvényhozó eltérő társadalomra veszélyességet tulajdonít a különböző elkövetési magatartásoknak, ezen belül is a kábítószer-függőként történő elkövetésnek. A Btk.282/C.§ (1) és (2) bekezdésben szabályozott elkövetési magatartások kizárólag halmazatban állhatnak, mert természetes egységet csak az azonos törvényi

tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása eredményezhet.

A IV.rendű vádlott esetében azonban csak és kizárólag kereskedői típusú magatartás megállapítása lehetséges. A IV.r. vádlott a kábítószer egy részét forgalomba hozta, de a lefoglalt mennyiséggel is ez volt a célja, hiszen ezért tárolta azt édesanyja lakásán.

A IV.r. vádlott tehát a teljes általa megszerzett és Magyarországra hozott kábítószer tekintetében kereskedői típusú magatartást tanúsított. Cselekménye minősítésének alapját az eladott és értékesítés céljára tartott kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma képezi. Az irányadó tényállás szerint a IV.r. vádlott által a II.r. vádlottnak ténylegesen eladott kábítószer hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 115,925%-a, míg az értékesítés céljából tartott kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 1132,85%-a a jelentős mennyiség alsó határának.

A IV.r. vádlott cselekményének helyes minősítése tehát a Btk.282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés második fordulata szerint büntetendő kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette. A cselekmény az által befejezetté vált, hogy a II.r. vádlottnak átadott kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. A további lefoglalt mennyiség - mivel ténylegesen forgalomba nem került - kísérleti szakban maradt részcselekmény, mely a minősítés szempontjából jelentőséggel nem bír, csupán a büntetés kiszabásánál figyelembe veendő körülmény.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a IV.r. vádlott terhére az üzletszerű elkövetést. A Btk.282/A.§-a a terjesztői típusú magatartások vonatkozásában az üzletszerű elkövetést - a korábbiaktól eltérően - minősítő körülményként már nem értékeli. Ezzel kapcsolatban a Btk. miniszteri indokolása arra mutat rá, hogy e minősített eset fenntartása a Btk.282/A.§-nál azért nem indokolt, mert az a terjesztői-kereskedői típusú magatartások esetében felesleges, hiszen a forgalomba hozatal, illetve a kereskedelem azt magában foglalja. Az üzletszerű kínálás, átadás pedig nem életszerű, illetve az már kereskedelmi tevékenységet, forgalomba hozatalt jelent. Ilyen esetben ezért, bár formailag valóban úgy tűnik, mintha a törvény 282/C.§-ának (3) bekezdése - kizárólag a kábítószerfüggőknél - ezt a minősítő körülményt a terjesztői magatartásokra nézve is fenntartotta volna, a helyes jogi álláspont szerint a kereskedői elkövetési magatartás megállapítása esetén az üzletszerűség minősítő körülménykénti értékelését mellőzni kell (Btk. kommentár, HVG-ORAC Könyvkiadó 2005).

Tévedett az elsőfokú bíróság **az** I.r. vádlott cselekményének minősítése során is. Az I.r. vádlott kábítószerrel soha nem fogyasztott. A vádlottól lefoglalt igen nagy mennyiségű kábítószerrel - a IV.r. vádlottal szándékegységben - azért tartotta a lakásán, hogy a IV.r. vádlott külföldön tartózkodása idején is folyamatos lehessen a II.r. vádlott ellátása. Így semmi alap nincs arra, hogy az I.r. vádlott cselekménye

fogyasztói típusú magatartásként kerüljön értékelésre. Az I.r. vádlott kifejezetten abból a célból tartotta a kábítószer a lakásán, hogy a IV.r. vádlott kábítószer eladását lehetővé tegye, sőt maga is részt vett az értékesítésben, és a forgalomba hozatalban oly módon, hogy az általa is ismert megállapodásnak megfelelően több alkalommal kábítószer adott át a II.r. vádlottnak, és átvette tőle a kábítószer ellenértékét. Az I.r. vádlott tehát aktívan részt vett a forgalomba hozatalban.

Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott összesen 235 db extasy tablettát adott át a II.r. vádlottnak. Ennek tiszta hatóanyag-tartalma 11,985 gramm MDMA. Ez a mennyiség nem haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, annak 59,925%-a. Az I.r. vádlottnak azonban szándékában állt a lakásán lefoglalt további kábítószer értékesítése is. Ennek tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 1132,85%-a. Ezért az I.r. vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk.282/A.§ (1) bekezdésének ötödik fordulataiba ütköző és a (3) bekezdés szerint büntetendő társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete.

Figyelemmel arra, hogy a megyei bíróság ítélete az I.r. vádlott vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett, a másodfokú bíróság csupán a téves minősítés megállapítására szorítkozhatott.

A büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és értékelte, azonban a IV.r. vádlott cselekményének minősítésében bekövetkezett változtatás miatt a bűnösségi körülmények átértékelése szükséges. A cselekmény társadalomra veszélyességét az a minősítést is meghatározó körülmény adja, hogy a IV.r. vádlott több ezer adag kábítószer kívánt forgalomba hozni, és a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó, annak 115,925%-át jelentő mennyiséget értékesített is. A IV.r. vádlott terhére kell értékelni, hogy cselekményét a jelentős mennyiség alsó határát több mint tízszeresen meghaladó kábítószerre szándékozott elkövetni.

Miután a másodfokú bíróság a IV.r. vádlott cselekményének minősítését megváltoztatta, mellőzte a halmazati büntetés kiszabására való utalást.

A megváltoztatott minősítésre figyelemmel a IV.r. vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés-büntetés mértéke 2 évtől 8 évig terjed. Az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a személyében felismerhető társadalomra veszélyességgel. Az alkalmazott szabadságvesztés-büntetés szükséges és egyben elegendő is a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a IV.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítésére nem látott indokot.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbviteli bíróság a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a minősítés tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2006. november 21.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.868/2003/92. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.130/2006/9. számú ítéletével a 2006. évi november hó 21. napján **IV.rendű vádlott** vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke